

staa Skoleret for Tinget her. Men dog lader det til, at Ministeriet synes, at det i Virkeligheden gaar saa saare godt, der er ikke saa meget at sige til det. Ja, var det ikke, fordi man var dansk Borger og dansk Skatteyder, vilde jeg sige, at man jo kunde tage det med Ro og le ad det hele. Men da vi ere danske Borgere, er det alligevel temmelig bedrøveligt at se paa en saadan Udvikling. I andre Lande plejer det at være saa, at de Mænd, som ere Ministre, ere nogle af dem, der have mest Indflydelse, og man stiller den For- dring til dem, at de skulle kunne gennem- føre Sager, skabe Resultater. Her i Dan- mark er der Folk, der sige, at det er ikke Ministeriets Sag at skabe Resultater, det er Oppositionens Sag. Hvad Ministeriets Indflydelse angaar, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg tror nu ikke, at dette Ministerium har ret megen Støtte fra nogen af Siderne. Derfor er det hele i Virkeligheden bedrøveligt at se paa, og Landet lider jo derunder, hele vor Udvik- ling forsumper og forvrøvles. Naa, det vilde maaske være Uret at give dette Mini- sterium Skylden for alt dette. Disse Skader ligge selvfølgelig meget længere tilbage. Det er Højrepartiet, som har begyndt, den Gang det vilde holde Ministeriet ved Roret og ikke havde nogen Ret dertil, og Ulyk- kerne stamme fra den Dag, da vi fik den første provisoriske Lov i Stedet for, at man skulde have ladet Oppositionen komme til Roret. Nu indrømmes det af Højre, at det havde været klogere, hvis de den Gang ikke havde villet holde sig ved Magten, skønt de forlængst havde tabt Retten til at være ved Magten, at det havde været klogere den Gang at lade Oppositionen komme til Roret, og derfor hører man nu tit fra ledende Højremænd og i Højres Blade, at den eneste Redning, der nu er for Højre, er, at man lader Oppositionen komme til Roret, ellers sejles Højre helt bag ud. Spørger man saa: Hvorfor sker det da ikke, hvorfor sidder der et Mini- sterium, som svæver i Luften, som hverken har Støtte her eller der, hvorfor bliver Ministeriet siddende, og hvad er der i Vejen for, at det kan gaa, faar man til Svar en Udtalelse, som jeg mener er uberettiget, og som jeg mener bør slaas ned. Højre skyder sig ind under, at Hans Majestæt Kongen ikke vil udnævne et Venstreministerium. Det er en uforsvarlig Tale, det er en Tale ligesom den, der lød, den Gang Højre sagde: Kongen gaar med os. Kongen er hellig og ukrænkelig, han skal ikke drages ind i Partistriden. Der kan ikke være

Tale om, at Hans Majestæt har brugt saa- danne Ord, som antydes, og derfor vil jeg bestemt anmode Konseilspræsidenten om at foranledige, at den Slags Udtalelser blive dementerede, som de bør. Det vilde have været aldeles umuligt at tro, at vor Konge, som elsker hele sit Folk, og som saa vist som nogen har set, at Venstre er lige saa gode Borgere som Højre, skulde være kommen med en saadan Udtalelse, det vilde være umuligt af den Grund, at Venstre da maatte betragtes som en lavere Kaste — saaledes som de have i Indien — en Kaste altsaa, som ikke kunde komme til Roret. Men slikt kan ikke være muligt. Derfor siger jeg: For Landets Skyld, for Konseilspræsidentens egen Skyld, men først og fremmest for det gode Forholds Skyld mellem Konge og Folk bør den Slags Ar- gumentation ikke bruges, og saa bør det hævdes fra rette Sted, at saadanne Ord ere aldrig faldne. Skulde saadanne Grunde kunne hævdes, maatte det have været be- vist, at Venstre har været et saa udygtigt Parti, at man paa ingen Maade kunde betro det Landets Styrelse.

Men naar vi se paa Udviklingen de sidste Aar, se vi, at den Hæder, der har fulgt det danske Navn, saa vist ikke skriver sig fra Ministerbænken, Ministrene have ikke ført an i Udviklingen. Nej, det, der har baaret det danske Navn frem til Hæder i Udlandet, er vort Smør og i det hele taget vort Landbrugs Udvikling. Det er dette, der har gjort, at Folk ser paa Danmark med Beundring og sige: Hvor er det muligt, at dette Land, som paa Ver- denskortet ikke synes ret meget, maa man regne med i økonomisk Henseende, det maa man regne med, naar der bliver Tale om, hvor Fødemidlerne komme fra. Vi se da, at man i England altid spørger om, hvilken Plads Danmark indtager i den Henseende. Og naar vi ikke blot have erobret os saa stor en Del af Udførslen til England, som vi have, men bestandig staa som Nr. 1, saa er det vort Smør, Flæsk og vore Æg, der har gjort det, og saa tør det vel siges, at det skyldes en oplyst og jævnt dygtig Landbobefolkning, der turde være saa intelligent som nogen Landbobefolkning i Verden. Naar derfor Venstre repræsenterer en saadan Befolk- ning, er det umuligt, at man kan sige, at vi ere en lavere Kaste. Skulde man endelig se paa, hvad Højre, som følger baade dette og andre Ministerier, har bragt det til, finder jeg, at det meget mere har hemmet Udviklingen end fremmet den. Det vældige Opsving, som trods alle Hin-